

ГЛАВА ВІ

ЯЗЪ єсмь лоза истиннаа, а
Ѡцъ мой є рабѣтникъ.

2 Сѣкоа пржчка, коа то не
прати плодъ въ мене, Ѡсича
а и фжрла а, а сѣкоа пржчка
коа то прати плодъ, Ѡчишава
а, да принесє по много плодъ.

3 Вые сте веке чисти, за сло-
во то коєто ви проповѣдахъ.

4 Бждєте въ мене, и азъ въ
васъ, (защо то) каквѣто пржчка
та не може да сотвори плодъ
Ѡ себеси, ако не бжде на лоза
та: така нито выє, ако не
бждєте въ мене.

5 Азъ самъ лоза та, а выє
пржчки те: конто прєкыває
въ мене, и азъ въ него, тои
ще да сотвори много плодъ:
защо то бєзъ мене не можете
да направите нищо.

6 Ако нѣкой не прєквде въ
мене, ще да се изфжри вжнъ
като (лозна та) пржчка, и ще
да изсжхне: и (тогда) сови-
ратъ тѣа пржчки, и фжрлатъ
ги въ ѡгньватъ, и изгѣрѣватъ.

7 Ако прєквдєте въ мене,
и словеса та мой въ васъ
прєквдатъ, каквѣ нещѣ поже-
лаете, попросєте, и ще да ви
бжде.

8 Сѣ товѣ ще да се просла-
ви Ѡцъ мой, ако сотворите
много плодъ, и (тогда) ще да
бждєте мой ѡученицы.

9 Каквѣто возлюбѣи мене

Ѡцъ, и азъ возлюбѣихъ васъ:
Ѡстанєте въ моѣ та любѣвь.

10 Ако сохраните мой те
заповѣди, ще прєквдєте въ
моѣ та любѣвь: каквѣто азъ
сохранихъ заповѣди те на-
Ѡцѣа моего, и прєкываю въ
негова та любѣвь.

11 Тѣа (словеса) ви казѣхъ,
да бжде моѣ та радѣсть въ
васъ, и радѣсть та вѣша да се
исплани.

12 Тѣа є моѣ та заповѣдь,
да любите єдинъ дрѣгго,
каквѣто азъ вы возлюбѣихъ.

13 По голема Ѡ тѣа любѣвь
никой нєма, да си полѣжи
нѣкой дшѣа та за прѣатели
те си.

14 Вые сте мой прѣатели,
ако творите щѣто ви заповѣ-
дѣвамъ.

15 Не наричамъ вы вече ра-
бѣ, защо то рабъ не знѣе щѣ
прати господѣро мѣ: азъ вы
нарекохъ прѣатели, защо то
сѣчѣко щѣ самъ чѣлѣ Ѡ Ѡцѣа
моего, казѣхъ ви го.

16 Не избѣрахъте выє мене,
но азъ васъ избѣрахъ, и по-
стаѣвихъ вы, да идєте выє и
принесєте плодъ, и плодѣ вѣшъ
да прєкыває: за да ви дадє
Ѡцъ мой каквѣто попросите
Ѡ нєгѣ въ моє то ѣме.

17 Тѣа ви заповѣдѣвамъ
да Ѡвѣчѣате єдинъ дрѣгго.

18 Ако мѣрѣ васъ ненаѣди,
знайте, защѣ мене по на-
прѣдъ Ѡ васъ возненаѣдє.